



ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

**Αὐτὸ**

τὰ Δελτία σου σὺ μοιράζου τὴν γὰρ νὰ γράψω, μὴ τὰ φοβάσαι, γιατί μόνο σ' αὐτὰ ἀπάνω δὲν ὑπάρχει φόρος.

Πρέπει μάλιστα μὲ κάθε εὐκρίνεια νὰ γράψω ὅλα τὰ ἄτομα τῆς οἰκογένειάς σου, γιὰ νὰ δοῦμε πόσοι κάτοικοι εἴμαστε στήν Ἀθήνα.

Ἐκεῖνα ποῦ ἔχει τὸ χαρτί ἀπὸ πίσω γραμμένα μὴ τὰ διαβάσετε, γιατί δὲν θὰ καταλάβετε τίποτα, ἔπειτα αὐτὰ ποῦ εἶναι τυπωμένα ἀπὸ πίσω εἶναι τυπωμένα καὶ σὲ κάθε στήλη. Σ' αὐταῖς ἀπάνω τῆς στήλης θὰ πρατηρήσετε καὶ μιὰ κουταμάρα τῆς κυβέρνησης. Ἀφοῦ μᾶς λέει νὰ γράψωμε τὸ ὄνομά μας, ὑστερα καὶ σὲ τί γένος ἀνήκομε. Μὰ διάολε, ἀφοῦ μᾶς λένε Γιάννιδες, Κώστιδες, Πικυλάκιδες; κτλ., εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς ποῦμε πῶς εἴμαστε καὶ ἀρσενικοὶ; Ἐπειτα μᾶς λένε νὰ γράψωμε καὶ τῶν γυναικῶν μας τὰ ἐπιγγέλματα. Ἀμ τί ἄλλο κάνουν ἢ γυναικῆς μας παρὰ νὰ κοιμοῦνται μαζί μας καὶ νὰ συγυρίζουν τὸ σπῆτι. Εἶναι καὶ αὐτὸ ἐπάγγελμα γιὰ νὰ τὸ γράψωμε; Ὅχι ἀδερφέ, δουλειὰ δὲν εἶχουμε καὶ δουλειὰ μᾶς ἀνοιξάν.

Ὅπως δὴποτε, ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις θέλει νὰ μᾶς μετρήσῃ, ἄς μᾶς μετρήσῃ, καὶ ὁ λύκος ἄς φάῃ τὸν μετρητή.

**Ἀπ' τὸν Ἰοθαμὸ**

τῆς Κόρινθος. Σὲ περκαλοῦμε ὅλοι οἱ φτωχοὶ νὰ παρακαλέσῃς τὸν διευθυντὴ Μπονὸ νὰ διορθώσῃ τὸ νοσοκομεῖον, γιατί μένομε νηστικοί.

Τὸ κράτος τὸ πέρνει ὁ γιαντιὸς στὸ σπῆτι του, καὶ τὸ βράζει καὶ μᾶς στέλνει τὰ ἔποργια. Τὰ ρούχα τοῦ νοσοκομεῖου βρωμοῦνε, γιατί ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἐγίνε τὸ νοσοκομεῖο δὲν τ' ἀλλάξανε, (αὐτὸ εἶναι σὲ κομμάτι χοντρὴ ψευτιά, ἀλλὰ δὲν πειράζει, ἄς ὑποθέσωμε πῶς εἶναι ἡ μιστὴ ἀλήθεια). Ὅταν πάη κένενας ἀνθρώπος στὸ νοσοκομεῖο, σηκώνονται ὅλοι οἱ ἀρρώστοι καὶ τρέχουνε στὴ μπύρτα, νημίζοντας, ὅτι εἶναι φαγεὶ ἀπαράλλαχτα ὅπως κάνουν τὰ πουλιὰ στὴ φωλιὰ, ὅταν πηγαίνῃ ἢ μὲνε τους νὰ τὰ ταῖσῃ. Τραχούμε πολλὰ βέβαια, καὶ ἂν θέλῃς νὰ σοῦ τὰ περιδιαγράψωμε, ἀλλὰ νὰ μὴ μᾶς μικτυρήσῃς, γιατί θὰ μᾶς διώξουν ἀπὸ τὴν δουλειὰ. Σημείωσις Παληοῦ ἀνθρώπου. Νὰ τί συμβαίνει αὐτοὶ οἱ κερματοπωραπαῖοι μᾶς περνοῦν γιὰ κτήνη, εἶναι δὲ τέτοια ζῶα ποῦ ὅσα καὶ ἂν τοῦ γράψῃς τινὰς, τόσο χειρότεροι γίνονται. Μήπως ἔχομε νὰ κάνωμε μὲ ἀνθρώπους; Γαϊδούρια πὲς τέ τους. Ἀπὸ φράγκους καλὸ περιμένετε;

**Ἀπ' τὸν**

Περχία μᾶς γράφου πῶς ὁ κύρ Νικόλας ὁ Παναγιωτόπουλος νοίκιασε τὸ σπῆτι του γιὰ μπιραρία ποῦ εἶναι στὸν ἅγιο Σπυρίδωνα καὶ ἔδωσε ὑπόσχεσι τοὺς γείτονας πῶς δὲν θὰ μπάσῃ μετὰ μπιραδόραις; τὴν ὁμοίως τὸ κατάντησε ἄλλο καὶ Γκάτζ, εἰς τρόπον ὥστε ὅλη ἡ γειτονιά δὲν μπορεῖ νὰ ὑποφέρῃ τὴν ἀδιαντροπιὰ ποῦ γίνεται στὴ γειτονιά τῆς καὶ τὸ κακό. Ἀμ κυμένε καὶ σὺ μπόρμπα—Νικόλα χάθηκε νὰ νοικιάσῃς τὸ σπῆτι σου σὲ μιὰ οἰκογένεια, μόνο κατάντησες ὡς ἐκεῖ; Φτοῦ σου.

**Ἔνα;**

μᾶς γράφει καὶ παραπονιέται πῶς οἱ φοιτηταὶ τὸ βράδυ τῆς 25 Μαρτίου ἀφοῦ ἔπαιξε ἡ μουσικὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου τοῦ Χατζῆ Κώστα στὸ Παναπιστήμιο λίγα κομμάτια καὶ φώναζαν ζήτη, ὑστερα ἀρχισαν καὶ φώναζαν ἥλιος, πᾶμε νὰ φύγωμε καὶ ἄλλα, καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ ἀκούσαν καὶ κάτι ξένες οἰγένειαι καὶ ἐλεεινολόγησαν τοὺς φοιτητάς. Ἐγὼ λέω, πῶς ἂν εἰπώθησαν αὐτὰ, τὰ εἶπαν καὶ τὰ φώναζαν ἄλλοι, κάτι σπισῶνοι τῆς ἀστυνομίας καὶ ρεμπέτες, ποῦ ἦταν ἀνακατωμένοι μαζί μ' αὐτοὺς καὶ τὰ φορτώνουν σὴν καμπούρα τῶν φοιτητῶν. Νὰ μὴ θέλωμε καὶ τὸ ἄδικο, ἢ ἂν πάλι θέλετε νὰ μοιράσωμε τὸ ψέμμα, ἄς ποῦμε πῶς ἦτανε τὸ μισὸ ἀλήθεια, καὶ ὅτι φώναζαν πραγματικῶς ἥλιος καὶ λοιπὸν κολοκυθόλογα οἱ φοιτηταὶ μὲ μιὰ διάρρησι. Τὸ φώναζαν κείνη ποῦ τοῦς λέν — Πόσα πέρνει;

**Φυλακικῆς**

Κόκλα. Ἀδερφέ Πηλῆ ἀνθρώπε. Ἄν γνωρίζῃς τί θὰ πῆ φυλακὴ, (πῶς δὲν γνωρίζω, δὲν με κίθισαν δύο ὥραις σὲ κείνο τὸ ἀναθεματισμένο τὸ ἔκτρο;) καὶ ἀπελπιστὴ φυλακισμένου ἀθῶου, βοήθησε χωρὶς νὰ γυρεύῃς ὑπογραφή, γὰρ τότε; κκταστρεφόμωστε.

Στὸ σπῆτι μιανῆς μαμῆς Γαρουφαλῆς ὀκτὼ μῆνοὺς ἐγίνετανε κινδηλοποίησι, (τ' ἀκούτε σεις; Ἀκούτέ τα, ποῦ δὲν ξέρομε τί μᾶς γίνεται μέσα στήν Ἀθήνα); ἀπὸ μερικὰ προσώπικτα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι δύο μπαμπέριδες, ἕνας ἀστυνομικὸς κλητῆρας καὶ ἕνας δικαστικὸς, ὁ ὁποῖος καὶ ἄλλῃ φορὰ εἶχε μπερδέψει καὶ ἄλλοις, ὁ ὁποῖος καὶ ἄλλῃ φορὰ (ὄχουνοὺς ματάκια μου, καὶ τ' εἶν' εἰς τούτα); αὐτὸς πάλι τὴν ὁμοίως τὴν βρωμοδουλειὰ τρέχει ἀπάνω κάτω μὲ τὴ μαμῆ γιὰ νὰ βγάνουν ἕνα ἀπὸ τὴν πύρτα ποῦ εἶναι τοῦ Κόκλα, καὶ τοῦ ὑπόστοντι πῶς θὰ τὴν βγάνουν, γιὰ νὰ σωπαίνῃ.





Κυρία δὲν θὰ πᾶμε στὴν Κίφησά; Εἶνε ὅλα ἔτοιμα.

— "Ὁχι. Ἄς πᾶη ὁ σύζυγός μου, ἐγὼ ἔχω ἐδῶ ἄλλη διασκέδασι, καὶ πὲς του θὰ μοῦ τὴν χαλάσῃ ἂν μείνη ἐδῶ.

λιγάκι καὶ κατὰ κεῖτες στὸ Λαύριο, πρὶν αὐτὰ τὰ τέρατα οἱ χαβια.οχανίτες οἱ χρυσογάδαροι γδύσουν τὸν κόμο μὲ τῆς ψευτιαῖς τους. Πὲς στὸ Λαὸ νὰ φεύγῃ μακριὰ ἀπὸ τὰ Λαύρια γιὰ νὰ μὴ χάσῃ τὴν μπούσουλα, γιὰτι σὲ λιγάκι ἢ μετοχαῖς τὺς δὲν θὰ κάνουν οὔ-ε γιὰ τῆς μεγάλας σάλας.

Σημ. Παλιανθρ. Ἦ ἀκούτε, κύριοι, ρωμοὶ τί σὰς λέν; Τὴν παθατε μιὰ φορὰ μὲ τὰ Λαύρια καὶ ἄλλοτε ἀφοῦ μένατε τὰμ τσακίρ κρεμεζὶ μπακίρ πηγαίνατε καὶ κόφτατε τοὺς λαίμους σας ἄλλοι στὸ Σιδηρόδρομο, ἄλλοι σπέρνατε τὰ μυαλὰ στὴν ἀέρα, γιὰ νὰ φυτρώσῃ ἀνοησία καὶ ἄλλοι πνιγόσατε στὸ Φάληρο, γιὰ νὰ παχύνουν τὰ ψάρια. Ἄν σὰς ξαναρέσῃ νὰ πάθετε τὰ ἴδια, ὀρίστε στὰ Λαύρια. Πρὲ, ἔχετε λίγες δραχμαῖς στὴ τσέπη σας, καὶ δὲν ξέρετε τί νὰ τῆς κάνετε; Ἄν-



Μωρὲ μᾶς ἔπνιξε ὁ Τρικοῦπης.

— "Ἄσε, καὶ κάνει τώρα τροποποιῆσι στὸ Δαμολόγιο γιὰ νὰ μᾶς βάλῃ ἀκόμα παραπάνω.

τίς νὰ σὰς τῆς φᾶν οἱ χρυσογάδαροι δὲν τῆς πετᾶτε καλλίτερα ἀπὸ τὰ παράθυρά σας νὰ μαζευτοῦν τὰ παιδιὰ νὰ τῆς μαζεύουν καὶ νὰ παίζουν γροθιαῖς νὰ κάνετε καὶ χάρι παρὰ νὰ παχύνετε τῆς κοιλιὰς αὐτῶν τῶν χρυσογάδάρων καὶ γιὰ τὸ εὐχαριστῶ νὰ μᾶς κοροϊδεύουν ἔπειτα; Κάνετε ὅ,τι θέλετε, ἐγὼ δὲν εἶμαι κύριος τῆς τσέπης σας, ἀλλὰ λυπούμαι, γιὰτι ὅταν φτωχύνετε σεῖς, δὲν θὰ βρῶ καὶ κἀνέναν νὰ μὲ κερνᾷ.



Ἄγαπητή μου, ἔκανε καὶ γιὰ σένα τὸ θαυμά της ἡ Μεγαλόχαρι;

— Ναι, γύρισα πὸ τρελλή.

Κύρ

ἄγριε ἐπίσκοπε τῆς Θήρας. Λαβαίνεις, μᾶς γράφουν, 800 δρ. ἀπὸ τὸ μοναστήρι τῆς Ἀμοργοῦ, γιὰ νὰ τῆς μεираζης στοὺς φτωχοὺς κάθε Σάββατο, καὶ σὺ κάθε Σάββατο κάνεις τὴν ἀνάληψι στὸ τὸ σπῆτί σου. Δίνεις, λένε, σὲ μιὰ Πελουσῶ ἀντίδωρο πρῶτα ἀπὸ ὅλους στὴν ἐκκλησιὰ καὶ τῆς σφίγγεις καὶ τὸ χέρι γιὰ νὰ μὴ τῆς πέσῃ. Ὁ ἡγούμενος, λένε, τοῦ προφήτη Ἡλία τῆς Σαντορίνης, γιὰ νὰ μὴ τὸν πεταξῆς, σοῦ δίνει 2 χιλιαδες δραχμαῖς τὸν χρόνο καὶ σοῦ κουβαλᾷ καὶ ὅλα τὰ χρειαζόμενα τοῦ σπητιοῦ σου. Ἀκόμα σοῦ λέν πῶς τὴν ἀποκορᾷ μέθυσες καὶ πῆγες νὰ στεφανώσῃς κῆποιον καὶ γόρευες τὸν ἀρθανίτικο (δὲν θὰ ξέρῃς, φαίνεται, πόλκα μαζούρκα), καὶ ὅτι δὲν πατᾶς στὴν ἐκκλησιὰ, ἂν δὲν πέρῃς τὰ λεφτὰ προστάντζα.

Ὅλα αὐτὰ, ἀγαπητέ μου ἄγριε δέσποτα, ποῦ νὰ ἔχω τὴν κατάρρα σου, ἐγὼ δὲν τὰ πιστεύω, καὶ ἂν θέλουν νὰ σὲ κατηγορήσουν ἄλλοι, εἶναι ἀδιάντροποι συκοφάντες καὶ τοὺς μένει μόνο ἡ κακία. Ἄν ἤμουνα γὼ σὰν καὶ σένα, θὰ τοὺς ἀφώριζα γιὰ νὰ λυώσουν μιὰ ὥρα ἄρχήτερα. Οἱ κακοήθεις, οἱ αὐθαδεῖς. Ἐννοιά σου, ἄγριο—δέσποτα, τὴν δουλειὰ σου τήραζε, καὶ ἂν ἦναι ἀλήθεια αὐτὰ ὅλα τὰ ψέμματα ποῦ σοῦ λένε, κάνε σὺ χειρότερα γιὰ νὰ τοὺς μπῆς στὸ μάτι. Τοὺς μασκαράδες, σάματις τοὺς βάνουμε μεις κριτὰς στὸ κεφάλιμα, τί κάνουμε καὶ τί δὲν κάνουμε.

Υ. Γ. Εἔχασα. Γιὰ νὰ σοῦ πῶ ἀλήθεια αὐτὴ ἡ Πελουσῶ, (ποῦ τὸ βρῆκε τὸνομα), εἶναι νόστιμη;

Ὅροι Παλιανθρώπου.

ΣΥΝΑΡΟΜΗ χρονιάτικη γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 γιὰ τοὺς ὄξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάς δραχ. 15.

Γιὰ κάθε γνωστοποίησι πληρόνεται ἡ ἀράδα 50 λεπτὰ γιὰ τὴν κάθε φορά.

ΑΤΟΜΙΚΑ καὶ γυναικοδουλειὰς δὲν εἶναι δεχτέες.

Τὰ γράμματα δὲν ἐπιστρέφονται, καὶ ὁ Θεὸς ἂν τὰ γυρέψῃ.

Διατρίβες δὲν εἶναι δεχτέες, οὔτε μὲ πληρωμή.

Ἡ δαμολις τοῦ Χάη πωλεῖται ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ Φαρμακίον Ἐ. Αραβαντινοῦ ὁδὸς Ἀθηνᾶς, Δ. Βασιλείου φαρμακεμπορείου ὁδὸς Ἐρμού. Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Χάη ὁ κ. Παντ. Παπαδάκης.